

תצהיר

אני הח"מ, איציק קלדרון, נושא ת.ז. 25612300 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות ראשית במסגרת הליך ת"א 13162-12-24 בבית משפט השלום בכפר סבא.
2. ביום 13.04.2021 בשעות הצהריים, הייתי בעבודה, בחנות שלי, כשפתאום קיבלתי שיחה ממיטל שאמרה לי בקול רועד שהיא ונויה עברו תאונה קשה, שאלתי היכן אתן אמרו רחוב החשמונאים וישר עזבתי הכל סגרתי את החנות ונסעתי למקום התאונה.
3. כמובן שבמהלך הנסיעה הראש לא מפסיק לחשוב מחשבות נוראיות, מה קרה, מה המצב, מה שהיה חשוב לי זה להגיע כמה שיותר מהר למיטל ולנויה.
4. כשהגעתי ראיתי את הרכב המעורב שהיה עם פגיעות ניכרות ובמרחק מה ראיתי את הרכב שלנו כשהוא "מעוך" מסביב המולה, צוות מד"א, שברי זכויות וחלקי פח, כריות אוויר פתוחות ונויה שלי ישובה בכיסא, נאנקת מכאב ולא מסוגלת לצאת. נאמר לי ע"י אחד מאנשי מד"א שהיא לכודה ורוצים לחלץ בצורה שלא תסב נזק נוסף.
5. ממקום התאונה נויה ומיטל פונו באמבולנס לבית החולים ואני נשארתי בזירה לבקשת המשטרה ומסרתי להם פרטים שהתבקשתי.
6. לאחר שהגורמים במקום סיימו נסעתי לבית החולים, התמונה של נויה הילדה היפה שלי סובלת ישובה באוטו הפגוע כפי שראיתי אותה במקום לא עזבה אותי והייתי מאוד מודאג, לחוץ, חרד. הגעתי לבית החולים ולנויה. מיטל גם נפצעה והייתה צריכה טיפול בעצמה ואני הייתי עם נויה והתעדכנתי מהרופאים במצבה, הייתי בלחץ וחרדה נוראיים, חוסר אונים מזעזע, אחרי כמה שעות מורטות עצבים מיטל אמרה לי לנסוע הביתה, להיות עם שאר הילדים ושהיא תשגיח ותטפל בנויה בלילה, ושאחזור בבוקר עם מזוודה ובגדים, כי נערכים לאשפוז ממושך.
7. כמובן שלמחרת לא הלכתי לחנות, הגעתי לבית חולים, לנויה, שהייתה מרותקת למיטה. במשך מספר ימים הסתובבתי בין טיפול בשני ילדנו הנוספים לבין השגחה וסיוע לנויה, שבכל הזמן הזה אני ומיטל מנסים להבין מהרופאים מה בדיוק המצב של נויה ואיזה טיפולים היא תצטרך לעבור, הייתה אווירה של חרדה, ייאוש ודאגה, חששתי מאוד שהילדה הספורטאית שלי תהיה צולעת לכל החיים, מיטל ואני עשינו הכל, כולל ייעוץ אצל מומחים בתחום, לא השארתי אופציה שלא בדקתי, אני אדאג לטיפול הכי טוב לבת שלי, בינתיים נויה שכבה קשורה, שהיא מתוחה פיזית.

8. ד"ר שזר, איתו התייעצנו לאחר מספר התייעצויות והמלצות לגביו, הסביר לנו בפירוט והמליץ לנו להעביר אותה לבית חולים תל השומר, שם הוא יטפל בה, חתמנו על הסכם ויתור באסף הרפואי והעברנו אותה באמבולנס לתל השומר, לצורך ניתוח, נויה הייתה מרותקת למיטה וצריכה סיוע צמוד, אני דאגתי לנויה ומיטל בכל מה שיכולתי, בהשגחה, בקניית ארוחות, ביעוץ רפואי, כל זה בזמן שהייתי צריך לדאוג לשאר ילדיי, סיטואציה קשה, ואני בדאגה גדולה, בחיי לא חשתי כמוה, גם כל הזמן הזה אין לי פנאי לדאוג לעסק שלי, שבינתיים לא עובד וזה מוסיף טרדה וחשש כלכלי.

9. אחרי הניתוח ואשפוז של מס' ימים, נויה שוחררה לבית, אבל היא עדיין הייתה מרותקת למיטה, היה אסור לה לדרוך, בבית כל הזמן היא הייתה צריכה השגחה, ישבתי לידה הרבה, קניתי והבאתי לה אוכל, שתייה ותרופות, ניסיתי לעודד את רוחה, מצבה היה לא פשוט בכלל, היא בכתה המון, הבאתי לבית איש מקצוע שיתקין ברזלים לתמיכה, הגיע לבית פיזיותרפיסט שטיפל בה.

10. לפני התאונה, לא הייתי גר בבית עם נויה ומיטל, מיטל ואני היינו בשלבי גירושין, אבל בשביל הבריאות והשיקום של נויה שמנו את המריבות בצד, עברתי לגור לחודש בבית כדי להשגיח ולעזור עם נויה והילדים כדי שמיטל תוכל גם לטפל בעצמה ולעבוד.

11. השקעתי את כולי בשביל נויה, בשיחות איתה, שהיא דאגה הרבה על העתיד שלה, בלהסיע אותה לטיפולים ואת האחים שלה לאן שצריך, הבאנו לה כל מה שהיא צריכה בשפע, בלי להתחשבן על עליות ועל מצב כלכלי, העיקר שהיא תרגיש שלא חסר לה כלום.

12. נויה טופלה אצל מטפלת רגשית שעזרה לה להתמודד עם הפחדים מהתאונה, הצלקות והדימוי גוף שנגרם לה בעקבות התאונה, זה כל כך חשוב לבחורה בגיל הזה דימוי גוף נכון ומעמד חברתי טוב.

13. נויה עדיין סובלת מכאבים, מצלקת גדולה ומכוערת, מפחד מרכבים ותאונות ומחששות על עתידה, אני כאבא משתדל לעזור לה כמה שאני יכול, אם זה בשיחות עידוד ואם זה בלהסיע אותה לאן שהיא צריכה, ולדאוג לצייד אותה תמיד בכל מה שצריכה, אבל יש בי חששות כבדים במה היא תעבוד אחרי הצבא, איזה מקצוע היא תלמד, אחרי שהיא הפסידה כל כך הרבה לימודים בתיכון ומתמודדת עם הגבלה ונכות שמלווה אותה.

14. אני עצמאי, בעל חנות רהיטים, מיום התאונה הפסדתי הרבה ימי עבודה, הפסדתי לקוחות קבועים ומזדמנים, ויתרתי על עסקאות ועל הזדמנויות, המחזור השנתי שלי

נפגע משמעותית, כל הזמן פחדתי מה יהיה עתיד העסק, אני צריך לשלם עלויות של תפעול עסק ויש חששות כלכליים. הסיטואציה קשה ומתסכלת.

15. אני כבר לא בגיל של עבודה חדשה, החנות זה העסק והעתיד הכלכלי שלי ומה שהפסדתי אין איך להחזיר, במשך תקופה ארוכה פספסתי לקוחות והזדמנויות שכבר התקשרו ונהיו לקוחות של מתחרים.

רצ"ב שומות מס, מסומנים "כנספח 1" בתיק המוצגים.

הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

איציק קלדרון

אישור

הנני מאשר כי ביום _____ הופיע בפני, עו"ד אריאל פרייברג, במשרדי ברחוב אבא הלל 7, ברמת גן, אדון איציק קלדרון, המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהר כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו וחתם עליו

אריאל פרייברג, עו"ד